

עוד לא אברה" נתקעה ★ על דימיון בשמות מישפחה ★ הכיוון הספורטיבי החדש של אתי אוחנה

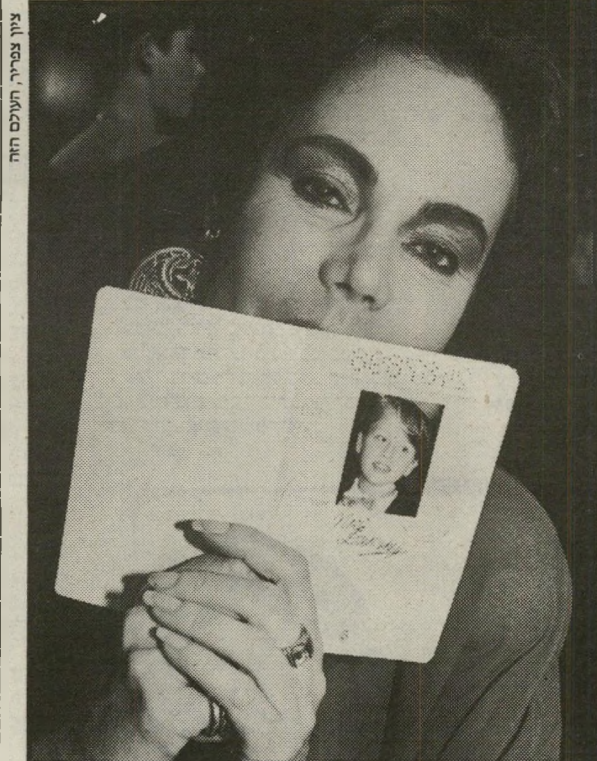
שופטים המאשר את הבחירה. גיבורת-התוכנית היתה צעירה בשם לימור זוהר, שכחרה בגבר בן 25 בשם מומי אירני שטיין ככרוז איריאלי. צוות השופטים סמך את ידיו על הבחירה אך אחרי סיום התוכנית נרדע שלמוטי אורנשטיין, לשעבר אלוף-ישראל בקרבות-הישרדות לפי שיטתו של דניס הנלבר ורוגמץ-צילום, יש חברה קבועה בשם אילנה סערון, וגם ללימור זוהר יש חבר קבוע. כעת שרי אלים בטלוויזיה כיצד לא ידעו על-כך מארגני התוכנית לפני הצילומים.

ראש מועצת רמת-השרון אפרים (פיוחסקה) חירם, התגייס בשבוע שעבר למישרד האזרחי של המושבה, יחד עם סגן מוכיר המועצה וכל חברי המועצה. הם עשו זאת בתגובה על פנייתו של מפקד-התחנה, רכיפקד יוסף לביא. שמונה אנשי שים הגיעו לתחנה, שמעו סקירה על פעולות ובעיות, ותוך זמן קצר הם ישובצו בסוירים הליים.

כאשר יוסי טרויים, איש ביטוח ושותפו של יהורם גאון למישרד הפקות המשחמש, נשאל על-ידי עיתונאי על חריגות בהפקה של המחזמר קובלן, הוא ענה קצרות: "הכתוב מה שאתה רוצה. הבנק אומר שזה שלאגר, ועם הצלחה לא מתוכנן חיס". מאחורי דבריו של טרויים מסתתר סיפור: המישרד העביר הזמנת לכמה מעובדי הבנק ה"בינלאומי" (סניף דיזינגוף). אחת הפקידות אמרה לטרויים, אחרי שהיתה במחזור: "ההצגה שלא גרה" היא התכוונה לומר שהיא נהנתה. מסתבר שיוסי טרויים ירד בר אמת: הבנק (אחת הפקידות) אמר שההצגה שלאגר.

שצילמה בשבוע שעבר את תוכנית ההיכרות וההתאמות של בני-יוז זה מה שיש. בתוכנית אמורים גבר או אשה לבחור לעצמם את בן/בת הזוג האיריאלי, מתוך שלוש/ה אנשים הנמצאים מאחורי מסך, ובמקביל יש צוות

שהיתה שחקנית-יאתרון בעבר, לא הפיעה על הבימה כבר זה 13 שנה, והיא תקרא בעברית חלק משיריו של המשורר הרוסי. בשנים האחרונות היא היתה היועצת לענייני-אמנות-ותרבות של מי-פלגת העבודה והשר לשימון

נואל דונסקי בנה של הדוגמנית קארין דונסקי, נושא נסיעות לארצות-הברית, בחודש שעבר, הוא ביקש מאמו שתסדר לו דרכון עם תמונה עכשווית. קארין ניגשה למישרד הפנים, ונסף התברר לה שניתן להוסיף לדרכון המקורי תמונה עכשווית, ושם על התמונה המקורית. את הדרכון היא הציגה לעיני ידידים במסיבה שנערכה כמה שעות לאחר שחזר בנה מלוס-אנג'לס.

פרס, ומאו פרישתה מתפקיד זה היא עסוקה בהבאת אמנים מהגוש המזרחי.

תת-אלוף יוסי בן-חנן, קצין-שירות ראשי, חזר באחרונה מטויל בארצות-הברית וברורס אמריקה. בן-חנן טייל בחברת בנו ברק, שלא-זמן חגג את ברית-מיצוה שלו. הטויל היה ארוך — חודשיים וחצי, לא פחות, ואת מקומו מילא סגנו, אלוף-מישנה ל. הכל התנהל כשורה בזמן היעדרו, ובצבא מתלוצצים: אם הכל הסתדר בלעדיו, אולי הוא מיותר בתפקיד?

אפרים לפיד, המפקד החדש של נגי צה"ל, היה נרגש מאוד בשעת טכס ההלפת התפקידים בינו לבין נחמן שי, שני ערך בשבוע שעבר באחד מאולמות בית-סוקולוב. מישפתו של לפיד, שכללה את אמו, נכחה במי קום. התרגשותו הורגשה היטב כאשר נשא נאום קצר. עם סיום דבריו, הזמין את שי, דובר-צה"ל החדש, ומסר לו את מה שהוא כינה "שרביט הרובר" — מקל עשוי מפלסטיק, שאליו צמוד תג יחידת דובר-צה"ל.

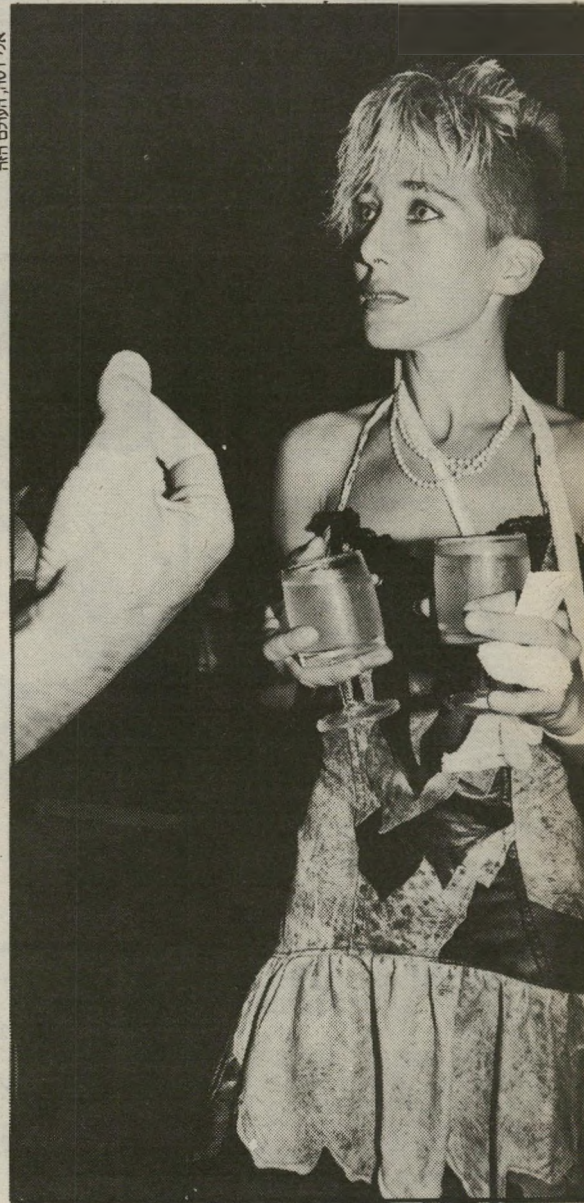
פאשלה מצחיקה קרתה למחלקת-הבידור של הטלוויזיה,

בספורט זה. אגב, במשך השנים גילה עמיקם גורביץ שיש עוד שני אנשים בארץ הנושאים את אותו השם.

כ"22 באוקטובר מגיע ארצה גדול משוררי ברית-המועצות, אנדריי וזנינסקי. הוא נפגש לפני כמה שבועות עם בקי פרישטדט מהמרכז הישראלי לקשרי-תרבות, והשניים סיכמו את פירטי בואו ארצה. הקשר, שהחל כעניין מיקצועי, הפך לידידות. וזנינסקי אמר לה שהוא יקריש לה את שירו לאחותי ריבקה במהלך הופעותיו בארץ. פרישטדט הנפעמת

לפני חודש באה סליאה אלבק, מנהלת המחלקה האזרחית בפרקליטות-המדינה, למי קום ליד קדומים, כדי לבדוק אם בשטח זה יש חורש טיבעי או מטע. היא באה בגיף צבאי, וזכירה תה במטח-אנבים מידי התושבים הערביים. הדבר לא פורסם.

כמה אנשים טילפנו באחד מימי השבוע לפזרה גורביץ וניסו, בקול שבור, לנחם אותה. "קראנו את המודעה..." אמרו. "טוב, כה לא ידעה על מה הם מדברים. הסתבר לה שבאותו הבורק הפירעה כעיתונים מודעת-אבל, שבישרה על מותו של עמיקם גורביץ".

בילי הימן האופנאית האילתית היא הבת של המלחין נחצה הימן והאחות של הזמרת סי הימן. היא באה כשירה חבושה למי שהתעניין היא גילתה שהיא נפצעה ממכונת-השמרות, תוך כדי עבודה, ואחד הניטים חדר לאצבעה. היא נזקקה לטיפול בחדר-מיון בבית-החולים יוספטל.

גילתה לו שהם בקי הוא קיצור השם ריבקה, והמשורר סיפר לה שהשיר הזה נכתב על הוועות שעשו הנאצים בעיירה היהודית, שבה הם השמידו את כל 12 אלף תושבי העיירה, ורק ילדה אחת בשם ריבקה ניצלה. פרישטדט,

ביין. הכל הניחו כדבר מובן-מאלי שיש עמיקם גורביץ אחד, והוא המנחה-המו"ל הידוע בכינוי "קול שרי". רק מי שקרא את ה"מורעה בעיון, שם לב שעמיקם גורביץ המנוח מת בתאונת-צילום, והעמיקם קול-שרי אינו עוסק

מילחמת התיאטרות

המילחמה בין התיאטרון הקאמרי העירוני ובין תיאטרון רון הבימה הלאומי מחריפה, ומזכירה את מילחמת רשת-תות-השיווק והסופרמרקט טים שבקניון הגדול ברמת-גן.

המילחמה החלה כשהקאמר מרי הציג את המחזמר עלובי החיים. בהבימה מיהרו לעשות את סלאח שבת וקברט הקאמרי לא נשאר חייב זמן רב, ואימץ את המפיק גיורא קירשמן, בעל אולם נוגה, והפיק את אחים בדם בקאמרי החליטו גם לחדש את עוף לי גוף לי ובמקביל התחילו בהבימה לעבוד על עלי כניור, והוסיפו להצגה ריקודים, שירים ומוסיקה.

המילחמה לא נשארה מוגבלת למחזרים. היא גם פלשה לפרטואר הקלאסי. בפסטיבל ישראל האחרון שהה בארץ בימאי זורני מהולל. שני התיאטרונים חיזרו אחריו, ולבסוף זכתה בו הבימה. הוא יביים את טרטיץ את מולייר. עודד פלדמן, מנכ"ל הקאמרי, לא נכנע וטען לברית-המועצות, כדי להשיג משהו באותו סדר-גודל. כשהוא חזר התברר לו ולעם-ישראל שהבימה נוסעת לברית-המועצות, לסיור ממלכתי, בחודש פברואר, כדי לסגור מעגל, שכן ראשית של התיאטרון הלאומי ברוסיה. מלדמן סידר לקאמרי סיור בחודש ינואר, שבמהלכו יציג הקאמרי את מיכאל קולחאס, ואת שירה של ש"י עגנון.